

Halina Poświatowska

Manekiny

manekiny mają ślepe piersi
kształt łydek jak napięta
struna
dźwięcząca wiecznie
chłodnym tym samym tonem
manekiny mają włosy skończone
a twarze szczupłe
zapatrzone w siebie
spod przymkniętych powiek
manekiny
pogardzają tłumem
nie drżą
w istnieniu doskonałe
nieruchomo
rozpościerają palce chwil
nad mijającą barwą jedwabiu
z twarzą przyklejoną do szyby
pod suknią
pod szeleszczącą suknią
jestem wspaniałym elastycznym
manekinem

(Hymn balwochwalczy, 1958)

Halina Poświatowska

Manekýni

manekýni mají slepá ěadra

lýtka tvaru napjaté

struny

znějící věčně

stejně studeným tónem

manekýni mají dokonalé vlasy

a štíhlé tváře

zahleděné do sebe

spod přivřených víček

manekýni

pohrdají davem

nechvějí se

dokonalí ve své existenci

nehybně

rozevírají prsty chvíl

nad pomíjivou barvou hedvábí

s tváří přilepenou k vitríně

pod šaty

pod šelestícími šaty

jsem skvělým elastickým

manekýnem

(Modlářský hymnus, 1958)